

D ů v o d y:

Na ideální, Magdaleně K. připsané polovici nemovitosti v knihovní vložce č. 4 katastrálního území Č. V., jest pod datem 11. prosince 1923 poznamenána substituce podle zákona ze dne 7. srpna 1908, č. 68 z. z. čes. ve prospěch nezletilého Karla J. Pro vymáhající věřitelku bylo na celé této vložce bez jakéhokoliv omezení vloženo právo zástavní, a to: dne 17. října 1932 pro 20.000 Kč s přísl. a dne 27. března 1933 pro 8.400 Kč s přísl. podle dvou dlužních úpisů. Vymáhající věřitelka připojila k dovolacímu rekursu také originály obou dlužních úpisů, opatřených schvalovací doložkou okresního soudu v Č. B. jako soudu poručenského nezletilého Karla J. v příčině intabulační doložky. Již tedy z knihovního výpisu samého, nehledě ani k sbírce listin, je zřejmé, že toto zástavní právo postihuje celou podstatu řečených nemovitostí, a dovolací stěžovatelka má pravdu, že je může uplatnit bez zřetele na onu fideikomisární substituci. Aby však mohla vésti i na shora uvedenou ideální polovici nemovitostí těch exekuci nucenou dražbou k vydobytí pohledávek z dotčených dlužních úpisů, musel by exekuční titul znít nejen proti fiduciářce Magdaleně K., nýbrž i proti substitutu nezletilému Karlu J., neboť jen oni oba dohromady představují skutečného vlastníka oné ideální polovice (rozh. č. 7761, 11526, 12901 Sb. n. s.): Exekuční návrh se však opírá o vykonatelný rozsudek okresního soudu v Č. B. ze dne 3. října 1936, C III 521/36, znějící proti Magdaleně K. a proti Janu K., majiteli druhé ideální polovice, nikoli také proti substitutovi nezletilému Karlu J. Není proto tento exekuční titul dostatečný, aby na jeho základě mohla býti povolena exekuce nucenou dražbou shora uvedené ideální polovice nemovitostí ve vložce č. 4 v Č. V.

Čís. 16055.

Věřitel, pro nějž bylo na nemovitosti zatížené fideikomisární substitucí ve prospěch dětí dlužníkových vloženo právo zástavní »bez újmy práv substitučních«, nemá nároku na úhradu své pohledávky z rozvrhové podstaty za vydraženou nemovitost a není oprávněn věcně odporovati příkázání na pohledávku věřitele, pro níž vázlo na vydražené nemovitosti zástavní právo bez omezení.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1937, R I 423/37.)

E x e k u č n í s o u d, rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost, nepřikázal nic na přihlášenou pohledávku 2.086 Kč s přísl., příslušící Juliu K., k jejímuž zajištění bylo vloženo na vydražené nemovitosti zástavní právo s doložkou »bez újmy práv substitučních«. **R e k u r s n í s o u d** potvrdil napadené usnesení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Na nemovitostech zapsaných ve vložce č. 387 kat. území D., jež byly exekučně prodány, vázla pod datem 12. června 1929 fideikomisární substituce ve prospěch dětí exekutových Eduarda, Josefa, Terezie, Jana a

Bedřišky J-ových. Dne 3. března 1933 bylo na nemovitostech těch podle platebního příkazu ze dne 4. února 1933 U 96/33-1 vloženo pro dovolacího stěžovatele Julia F. vykonatelné právo zástavní pro 2.086 Kč s přísl. s doložkou »bez újmy práv substitučních«. Nebyla tudíž tímto právem zástavním postižena podstata dražených nemovitostí, a nemá proto dovolací stěžovatel nároku na úhradu své pohledávky z rozvrhové podstaty, která jest reletem oněch nemovitostí a nastupuje na jejich místo, a není proto oprávněn brojiti proti tomu, že bylo z rozvrhové podstaty přikázáno firmě K., pro jejíž pohledávku vázlo na vydražených nemovitostech právo zástavní, bez jakéhokoli omezení a postihovalo tudíž i samu podstatu nemovitostí těch.

Čís. 16056.

Rádná mimosoudní výpověď je účinným exekučním titulem, třebaže vypovídáný odepřel bezdůvodně přijetí správně adresovaného dopisu obsahujícího výpověď.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1937, R I 424/37.)

Soud první stolice zamítl návrh vymáhajících věřitelů (majitelů domu) na povolení exekuce nuceným vyklizením bytu v č. p. 57 v B. vedené podle mimosoudní výpovědi dané povinnému. D ů v o d y : § 565, odst. 3 c. ř. s. ustanovuje, že mimosoudní výpověď obsahující náležitosti vytčené v § 562, odst. 1 a 2, c. ř. s., má-li nabýti účinku výpovědi soudní, musí býti prokázána listinami, které co do průvodní moci nezavdávají podnětu k pochybnosti. Tomu tak není v exekuci, o niž jde, ježto z poznámky na zadní straně dopisu obsahujícího výpověď vychází najevo, že povinný tento dopis nepřijal a že tudíž nenabyl vědomosti o výpovědi, takže neměl možnost podati po případě námitky proti ní. Re k u r s n í s o u d povolil navrženou exekuci.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Přisvědčiti jest stěžovateli potud, že se rozhodnutí č. 15127 Sb. n. s., jehož se rekursní soud dovolává, na souzený případ nehodí, ježto jde o jiný skutkový děj. Přes to však nelze dovolacímu rekursu přiznati úspěch. Třebaže se k platnosti výpovědi nevyžaduje, aby výpověď byla osobou, již svědčí, také přijata, zůstává výpověď přece právním jednáním, které může proti druhé osobě působiti jen, když se stalo vůči ní nebo jejímu zmocněnci (viz rozh. č. 10764 Sb. n. s.). O takový případ jde. Podle zjištění rekursního soudu doručoval poštovní zřízenec doporučeně odeslaný a správně adresovaný dopis, obsahující řádnou mimosoudní výpověď, povinnému, který však přijetí bezdůvodně odepřel. Povinnému byla tudíž dána možnost, aby dotčený dopis přijal a jeho obsah seznal. Nepoužil-li této možnosti, nestalo se tím právní jednání vypovídající strany neúčinné, neboť by se přičilo zásadám poctivého